

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/653/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612207456
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612207456.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Romana Hargaša v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Údernícka 5, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Údernícka 5, Bratislava, proti odporkyni: J. Q., bytom Y. XXX/ X, Z., občianke L. republiky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Važecká 16, Prešov, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 498,79 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 04. apríla 2013, č.k. 6C/148/2012-136, jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 42,67 eur, právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Andrejovi Cifrovi do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, prvostupňový súd návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal a o trovách vedľajšieho účastníka rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania v sume 453,45 eur k rukám právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania po jeho čiastočnom späťvzátí voči odporcovi 1/, domáhal, aby súd uložil odporkyni /pôvodne v konaní vystupujúca ako odporkyňa 2/, povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 498,79 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 452,79 eur od 9.12.2006 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzavrel dňa 3.6..2005 Zmluvu č. 2003528053 (ďalej len „zmluva“) s Marošom Hunkom (pôvodne odporcom 1/, voči ktorému vzal navrhovateľ návrh späť; ďalej len „dlžník“). Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, boli Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy, právny predchodca navrhovateľa, poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti, boli upravené vo Všeobecných obchodných podmienkach. Navrhovateľ ďalej uviedol, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka.

Nakoľko dlžník neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, právny predchodca navrhovateľa, odstúpil od zmluvy a vyzval odporcov na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky, predstavovala sumu 498,79 eur, ktorá pozostávala z istiny 452,79 eur, riadneho úroku 46,- eur, a to v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Všeobecná úverová banka, a.s. - právny predchodca navrhovateľa deklaroval, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe, je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Navrhovateľ poukázal na to, že odporkyňa uznala vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Súčasne odporkyňa pristúpila podľa § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka k záväzku pôvodného odporcu 1/ a tento záväzok uznala. Odporkyňa zároveň uznala aj náklady inkasného konania, ktoré si navrhovateľ neuplatňuje. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, má všetky náležitosti, ktoré zákon pre platné pristúpenie k záväzku vyžaduje. Dohodu nemožno považovať za Dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda spotrebiteľskej zmluve, od ktorej navrhovateľ odvodzuje svoj nárok, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku, dohodou zmluvných strán. V danom vzťahu navrhovateľ nevystupuje ako dodávateľ, a preto na predmetnú Dohodu nemožno aplikovať ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľa, ktoré uvádza vo svojom stanovisku vedľajší účastník. Podnet na uzavretie predmetnej dohody, dala samotná odporkyňa, ktorá navrhovateľa viackrát žiadala o možnosť splácať dlh v splátkach. Odporkyňa s návrhom nesúhlasila. Vedľajší účastník na strane odporkyne, navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. Namietal pasívnu vecnú legitimitáciu odporkyne. K dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uviedol, že konanie navrhovateľa, ktorý túto dohodu odporkyňi predložil, považuje za nekalú obchodnú praktiku. Má za to, že pri uzavretí Dohody, neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti; navrhovateľ využil omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa, resp. predĺženie premlčacej doby. Podpisom formulárovej dohody, si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie takejto dohody, privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Iniciatíva k uzatvoreniu takejto dohody, nikdy nevychádza od spotrebiteľa. Okolnosti, za ktorých navrhovateľ uzatvára so spotrebiteľmi formulárove dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku a posudzovať ju najmä podľa § 8 ods. 4 ZOS.

Prvostupňový súd ďalej v odôvodnení uviedol, že po vykonanom dokazovaní zistil, že právny predchodca navrhovateľa Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, uzatvoril dňa 3.6.2005 Zmluvu o bežnom účte s Marošom Hunkom, bytom Moyzesova 414/2, Chynorany (č.l. 4 spisu). Na základe tejto zmluvy sa právny predchodca navrhovateľa, zaviazal poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, ktoré mohol dlžník čerpať prostredníctvom platobnej karty a ktoré sa dlžník zaviazal splácať. Vo svojej výpovedi odporkyňa uviedla, že Maroš Hunka, nar. 19.04.1966 (pôvodný odporca 1/), je jej synom. Ona sama zmluvu s VÚB, a.s. neuzavrela, bola ručiteľom. Podpísala listinu - Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Na okolnosti podpisu tejto listiny si nepamätá. Ona sama poslala "Žiadosť o splátkový kalendár", ktorú jej niekto napísal na stroji a ona to podpísala. Spravila to preto, lebo sa bála, nikdy nebola na súde. Jej syn mal viacero pôžičiek, nesúhlasí s tým, aby to mala za neho platiť. Nikto jej pri podpise listiny nevysvetlil, čo znamená pristúpenie k záväzku podľa § 533 OZ a premlčanie, nerozumie týmto pojmom. Právny predchodca navrhovateľa Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava ako postupca, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12.2006, postúpil na navrhovateľa predmetnú pohľadávku (č.l. 11 spisu). Odporkyňa podpísala dňa 19.5.2009 listinu, označenú ako Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (č.l. 30 spisu), kde je označená ako osoba pristupujúca k záväzku podľa § 533 a nasl. zák. 40/1964 Zb. V listine sa uvádza, že uznala dlh, ktorý vznikol na základe zmluvy s pôvodným veriteľom Všeobecná úverová banka, a.s., číslo zmluvy 2003528053, bez uvedenia dátumu. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 452,79 eur. Splatenie záväzku bolo dohodnuté tak, že výška splátky je 20,- eur, dátum splátky 15. deň v mesiaci a dátum prvej splátky 15.6.2009. V liste označenom ako Žiadosť o splátkový kalendár adresovanom navrhovateľovi (prílohová obálka spisu) odporkyňa uvádza, že je voči spoločnosti VÚB, a.s. dlžná sumu 869,18 eur. Chce si túto dlžnú sumu zaplatiť, nie je však možné zaplatiť ju naraz. Žiada preto, aby dlžnú sumu 869,18 eur mohla zaplatiť v splátkach po 25,- eur mesačne. Pokusom o zmier zo dňa 20.9.2012 (č.l. 29 spisu) vyzval navrhovateľ odporkyňu na zaplatenie dlžnej sumy.

Ďalej s odkazom na § 1, § 2 ods. 1, 2, § 3 ods. 1, § 3 ods. 2 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 37 ods. 1, § 533 OZ súd prvého stupňa v odôvodnení uviedol, že predmetom konania bol

návrh na zaplatenie sumy 498,79 € s príslušenstvom. Návrh na začatie konania, bol pôvodne podaný voči dvom odporcom a to dlžníkovi Marošovi Hunkovi, ako odporcovi 1/ a voči Gabriele Hunkovej, ako odporkyňi 2/. Voči odporcovi 1/, vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť. V konaní bolo listinnými dôkazmi preukázané, že právny predchodca navrhovateľa, uzavrel s dlžníkom Marošom Hunkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej, poskytol právny predchodca navrhovateľa dlžníkovi finančné prostriedky, ktoré sa dlžník zaviazal vrátiť právnomu predchodcovi navrhovateľa za dohodnutých podmienok. Voči dlžníkovi, bolo konanie na základe čiastočného späťvzatia návrhu zastavené. Navrhovateľ sa v konaní domáha zaplatenia uplatnenej sumy voči odporkyňi na tom základe, že podpisom Dohody o uznaní záväzku, odporkyňa pristúpila k záväzku podľa § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka. Po preskúmaní predloženej listiny, označenej ako Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, dospel súd k záveru, že odporkyňa platne k záväzku Maroša Hunku (pôvodne odporcu 1/), nepristúpila. Súd nespochybňuje právny inštitút uznania dlhu, nespochybňuje ani práva a povinnosti z neho vyplývajúce. Je však potrebné skúmať, či dlh uznáva subjekt, ktorý má voči veriteľovi záväzok. Ak ide o osobu, ktorá k záväzku dlžníka pristúpila, je potrebné skúmať, či došlo k platnému pristúpeniu k záväzku. Osoba pristupujúca k záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka, nie je na rozdiel od dlžníka účastníkom pôvodného právneho vzťahu, z ktorého predmetný záväzok vznikol. Nie je preto možné vychádzať z toho, že má vedomosť o zmluvných dojednaniach a na tieto sa odvolávať. Z uvedeného dôvodu, musí byť z právneho úkonu pristúpenia k záväzku jednoznačne zrejmé, že dochádza k pristúpeniu k záväzku, musí byť zrejmé ku komu záväzku sa pristupuje a k akému záväzku účastník pristupuje. Predložená listina, však neobsahuje žiadne vyhlásenie odporkyne o tom, že by pristupovala k záväzku. Záväzok, ku ktorému mala odporkyňa pristúpiť, nie je v predloženej listine riadne špecifikovaný. Na základe uvedeného, dospel súd k záveru, že listina označená ako Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, nie je platným úkonom z dôvodu jeho neurčitosti. V danom prípade, odporkyňa síce uviedla, že je ručiteľkou záväzku svojho syna, táto skutočnosť však z ničoho nevyplýva a nie je ani navrhovateľom tvrdená. Odporkyňa nepristúpila platne k záväzku, preto ani nemohla platne uznať dlh voči navrhovateľovi. Nie je dlžníkom navrhovateľa, je preto irelevantné, že sama požiadala o možnosť splácať dlh v splátkach. Navrhovateľ nepreukázal svoj právny nárok voči odporkyňi na zaplatenie sumy 498,79 eur s príslušenstvom, preto súd návrh v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania odporkyne, súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Odporkyňa bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, preto by jej patrila náhrada trov konania. Súd jej však náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnila. O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že mu priznal voči navrhovateľovi ním uplatnenú náhradu trov konania v sume 453,45 eur. Táto pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia tieto úkony právnej služby:

- prevzatie a príprava - podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. a/, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 34,86 eur + 7,81 eur režijný paušál + DPH;
- písomné podanie - vyjadrenie vo veci podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. c/, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 34,86 eur + 7,81 eur režijný paušál + DPH;
- účasť na pojednávaní dňa 22.2.2013 podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. d/, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 34,86 eur + 7,81 eur režijný paušál + DPH;
- účasť na pojednávaní dňa 4.4.2013 podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. d/, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 34,86 eur + 7,81 eur režijný paušál + DPH;
- cestovné za účasť na pojednávaní dňa 22.2.2013 Lučenec - Partizánske a späť, podľa § 15 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a zákona č. 283/2003 Z.z. o cestovných náhradách : počet km : 2 x 280 km = 250 km, spotreba PHM: 6,5 l / 100 km, cena paliva 1,44 eur / 1 liter, základná náhrada za 1 km 0,183, cestovné prestavuje 77,45 eur;
- náhrada za stratu času - pojednávanie dňa 22.2.2013 - Lučenec - Partizánske a späť podľa § 15 písm. b/ a § 17 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov v rozsahu 8 začatých polhodín po 13,01 eur = 103,18 eur;

- cestovné za účasť na pojednávaní dňa 4.4.2013 Lučenec - Partizánske a späť, podľa § 15 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a zákona č. 283/2003 Z.z. o cestovných náhradách : počet km : 2 x 152 km = 304 km, spotreba PHM: 6,5 l / 100 km, cena paliva 1,42 eur / 1 liter, základná náhrada za 1 km 0,183, cestovné prestavuje 83,63 eur;

- náhrada za stratu času - pojednávanie dňa 4.4.2013 - Lučenec - Partizánske a späť podľa § 15 písm. b/ a § 17 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov v rozsahu 10 začatých polhodín po 13,01 eur = 130,10 eur;

Náhrada trov konania, bola vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznaná z dôvodu plného úspechu vo veci, keď účelne a úspešne bránil v tomto konaní práva odporkyne, ako i pôvodného odporcu 1/, na strane ktorých do konania vstúpil. Cestovné náhrady boli uplatnené len vo výške 1/3, vzhľadom k účasti vedľajšieho účastníka na ďalších dvoch pojednávaniach na prvostupňovom súde v totožný deň.

Proti tomuto rozsudku, navrhovateľ podal včas odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu, čím uplatnil dôvody odvolania, uvedené v § 205, ods. 2, písm. f, d/ O.s.p.. Navrhol zmeniť rozsudok okresného súdu a jeho návrhu vyhovieť, prípadne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Navrhovateľ má za to, že daným prístupom súdu, dochádza k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov a k neprimeranej ochrane spotrebiteľa, vedúcej k úplnému zbaveniu zodpovednosti spotrebiteľa, za plnenie svojich povinností, ktoré mu zo záväzkového vzťahu vyplývajú. Odporcovia si boli vedomí svojho záväzku, avšak ten uhradený nebol. Konanie odporcov /pôvodne odporcovia 1,2/, nemožno považovať za morálne a čestné, a preto nemožno súhlasiť s tým, resp. je absurdné, aby takému konaniu bola zo strany súdu poskytnutá ochrana. Navrhovateľ nemôže súhlasiť so zamietnutím návrhu z dôvodu premlčania, nakoľko je zrejmé, že ak by aj odporkyňa /pôvodne vystupujúca v 2. rade /, v čase uznania dlhu nevedela o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta OZ, t.j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby, v takomto prípade nastupuje. Navrhovateľ zastáva názor, že odporkyňa v 2. rade po tom, čo sa oboznámila s obsahom Dohody, svojím podpisom pristúpila k záväzku pôvodného odporcu v 1. rade, ktorý uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Odporkyňa v 2. rade nebola k podpisu Dohody žiadnym spôsobom donútená, navrhovateľ poskytol odporkyňi 2/, možnosť plniť už existujúci splatný záväzok odporcu v 1. rade v splátkach. Navrhovateľ nesúhlasí, aby bol zaviazaný na úhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Navrhovateľ zastáva názor, že vyjadrenia urobené v mene vedľajšieho účastníka, neobsahujú žiadne nové skutočnosti a ide o obsahovo opakované podania. Navrhovateľ považuje úkony vykonané právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, len za neúčelné navyšovanie trov konania, ktoré absolútne popierajú zásadu hospodárnosti konania. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie MV SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z., majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania, neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka, k predmetu konania. Obdobný právny názor, vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03. Účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jej medze. Navrhovateľ zastáva názor, že odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci, nemožno považovať za účelne vynaložené trovy.

Odporkyňa nevyužila zákonnú možnosť vyjadriť sa k podanému odvolaniu.

Vedľajší účastník na jej strane, v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhovateľa, navrhol rozsudok okresného súdu, ako vecne správny potvrdiť. Osobitný právny režim spotrebiteľských zmlúv, ktorý modifikuje klasickú zásadu zmluvnej autonómie, vyplýva zo zvýšeného záujmu spoločnosti, ochraňovať slabšieho účastníka zmluvného vzťahu (spotrebiteľa), ktorý vstupuje do zmluvných vzťahov

s predajcami a poskytovateľmi rôznych plnení a služieb (dodávateľmi), ktorí stále častejšie na trhu vystupujú v monopolnom postavení, resp. konajú v rámci kartelových dohôd. Právny predchodca navrhovateľa, VÚB, a.s. v právnom postavení dodávateľa, uzatvoril s pôvodným odporcom 1/ ako spotrebiteľom, zmluvu o úvere zo dňa 3.6.2005. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, je vo vzťahu k hlavnej spotrebiteľskej zmluve akcesorickým právnym úkonom, ktorý bezpochyby v rámci predmetu svojho podnikania, uzatvára navrhovateľ v právnom postavení dodávateľa s dlžníkom, príp. osobou prístupujúcou k dlhu, v postavení spotrebiteľa. Navrhovateľ je však pri uzatváraní „Dohody“ bez akýchkoľvek pochybností v postavení dodávateľa, a preto zastáva názor, že súd musí podrobiť každú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú navrhovateľ uzatvára kontrole, v zmysle § 153 ods. 3 O.s.p. , pri náležitej aplikácii spotrebiteľských predpisov. Navrhovateľom predložená dohoda o pristúpení k dlhu a uznaní záväzku, je formulárom a spotrebiteľ nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Takto predformulovaná „Dohoda“ predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej doby formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami . Ako neprijateľné, sú obe zmluvné podmienky obsiahnuté vo formulári „Dohody“, absolútne neplatné. Navrhovateľ vo formulárových „Dohodách“, necháva dlžným spotrebiteľom uznávať pohľadávky v rozsahu takej sumy, na ktorú nemá v celom rozsahu platný právny titul, t. j. suma dlhu (istiny) je vyššia, ako skutočná pohľadávka podložená platným právnym titulom. Pracovníci navrhovateľa, sú pri získavaní podpisov na formulárových Dohodách mimoriadne úspešní, aj mimoriadne motivovaní svojim zamestnávateľom. Navrhovateľ sa v rámci predmetu podnikania, dlhodobo zaoberá inkasovaním pohľadávok a takáto činnosť, zahŕňa aj celé spektrum mimosúdnych úkonov, ktorých cieľom je, aby sa dosiahla úhrada pohľadávky bez súdneho konania, resp. aby sa získala východisková pozícia pre súdne konanie. Je známou skutočnosťou, že priemerný spotrebiteľ, je nielen právne neznalý a neinformovaný, ale je mimoriadne manipulovateľný v situácii, pokiaľ sa dostane pod psychický tlak a sú u neho vyvolané emócie strachu a obáv, čo školená osoba pracujúca pre inkasnú spoločnosť, dokáže v rámci procedúry bez ťažkostí dosiahnuť vhodným vystupovaním, pri použití správnych slovných formulácií v určitom poradí. Poctivosť dlžníkov na Slovensku a ich záujem hradiť si svoje záväzky, im slúži ku cti. Ku cti úverových veriteľov však neslúži, ak dôveru ľudí zneužívajú s vidinou jediného cieľa, ktorým je maximalizácia ich zisku. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, je kombináciou jednostranných a dvojstranných právnych úkonov, upravujúcich právne vzťahy, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľskej zmluvy. Je to formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, prípadne osobu prístupujúcu k záväzku a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Vzhľadom k predformulovanému obsahu Dohody, možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka, zodpovedá jej obsahu. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu, je skryté do „Dohody“ o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2 „Dohody“. Formulácia uznania dlhu, je predtlačená na všetkých „Dohodách“ bez ohľadu na to, či je dlh v čase uznania premlčaný, alebo nie. Okolnosti, za ktorých navrhovateľ uzatvára so spotrebiteľmi formulárové Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, je nutné považovať za nekalú obchodnú praktiku. Uzatvorenie takejto dohody, je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 ZOS, pretože pri uzatváraní dohody, neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a navrhovateľom boli využité omyl a lešť, v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa, resp. dosiahnuť predĺženie premlčacej doby. Uvedené ustanovenie, je jedinou explicitnou definíciou dobrých mravov v našom právnom poriadku. Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Právny režim predbežne formulovanej štandardnej zmluvy, definovaný v čl. 3 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, teda musí dopadať aj na Dohodu. Rovnako aj právny režim citovanej smernice, z ktorej je odvodený model spotrebiteľskej ochrany, zakotvený v našom právnom poriadku. „Dohoda“ ako právny úkon, je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ustanoveniami spotrebiteľského práva, neplatná. Navrhovateľ pri uzatváraní formulárovej „Dohody“, zjavne ignoruje a porušuje predpisy spotrebiteľského práva, a pokiaľ sa aj pokúša za každú cenu dať svojmu protiprávnemu konaniu plášťik vo forme uznania práva, resp. dohody o uznaní dlhu, je to iba snaha o zahmlievanie skutočnej podstaty, pretože pod týmto plášťikom sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky. Poukazuje súčasne na dôležité uznesenie NS SR sp. zn. 6M Cdo 9/2012 zo dňa 16.01.2013, kde dovolací súd ustálil, že princíp vigilantibus, iura sripta sunt v spotrebiteľských veciach, v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Združenie nemá záujem zbaviť dlžníkov ich povinností, ako sa snaží navrhovateľ tvrdiť. To, že poukazuje na neplatnosť zmluvných dojednaní a premlčanie pohľadávok, ktoré nachádza v masovom meradle, mu nemožno vyčítať a je iba dôsledkom doterajšieho hromadného

ignorovania práv spotrebiteľa. Tento nepomer nespôsobili spotrebiteľia, ani spotrebiteľské združenia, ale dodávateľia, ktorí spotrebiteľské zmluvy pripravovali a vykladali si právne predpisy non lege artis. Činnosť združenia, objektívne sleduje celospoločensky prospešné ciele. Vyčítať mu zisťné dôvody a upierať právo na advokáta a na náhradu trov právneho zastúpenia, ako to navrhovateľ pravidelne prezentuje, považuje z ľudského hľadiska za nekorektné a z právneho hľadiska za zjavne účelové, neodôvodnené a neudržateľné. Na strane navrhovateľa, neexistujú žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali náhradu trov úspešným účastníkom nepriznať. Uplatnil zároveň náhradu trov odvolacieho konania vo výške 42,67 eur.

V doplnení svojho vyjadrenia uviedol, že dojednanie o použití všeobecnej úpravy záväzkov podľa Obchodného zákonníka, je potrebné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko samotnej koncepcii a filozofii spotrebiteľských vzťahov, ktorá predpokladá laický prístup k uzatváraniu zmlúv zo strany spotrebiteľov, zodpovedá a je prirodzenejšia všeobecná úprava záväzkov podľa Občianskeho zákonníka. Rovnako obsah pojmu dobré mravy je širší, ako obsah pojmu férový obchodný styk, ktorý sa spája s Obchodným zákonníkom a s úpravou vzťahov medzi podnikateľmi. Použitie Obchodného zákonníka, ako podpornej právnej úpravy pri spotrebiteľských vzťahoch, je jednoznačne pre spotrebiteľa znevýhodňujúce, a naopak dodávateľa dostáva do ešte výhodnejšieho postavenia. Pokiaľ by mal zákonodarca v úmysle vylúčiť z pôsobnosti smernice 93/13/EHS iba spotrebiteľské úvery, alebo poskytovanie všetkých ostatných úverov, ktoré nespĺňajú charakter spotrebiteľských úverov, bol by tak výslovne urobil. Zákon o spotrebiteľských úveroch, patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu aj k Občianskemu zákonníku lex specialis. Uvedený stav má logicky za následok, že pokiaľ určité otázky, nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o premlčaní, podľa prvej časti ôsmej hlavy Občianskeho zákonníka. Európska právna úprava, obsiahnutá v smernici 93/13/EHS, v smernici 87/102/EHS, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru a rovnako, ako aj v smernici 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, má zjavne za cieľ zjednotiť pravidlá, ktoré upravujú spotrebiteľské vzťahy, ako aj špeciálne poskytovanie spotrebiteľských úverov na území členských štátov. S poukazom na uvedené zastáva názor, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere bez ohľadu na formu a typ spotrebiteľského úveru, sa vždy spravuje špeciálnymi ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách a podporne Občianskym zákonníkom. Za doplnenie vyjadrenia, uplatnil trovy vo výške 42,67 eur.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné, ako vecne správny, za použ. ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 1 O.s.p..

Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že rozsudok okresného súdu vychádza zo správnych skutkových zistení, na ktoré boli aplikované správne právne predpisy. Odôvodnenie rozsudku, zodpovedá kritériám v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p., je úplné, správne a presvedčivé, preto v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. sa odvolací súd plne s ním stotožnil.

Prvostupňový súd vec správne posúdil, ako právny vzťah vzniknutý zo spotrebiteľskej zmluvy, podľa zák. č. 258/2001 Z. z., keď z hľadiska ochrany slabšej strany v tomto právnom vzťahu - spotrebiteľa, podrobil starostlivému preskúmaniu listiny, ktorými navrhovateľ preukazoval oprávnenosť uplatneného nároku, a to najmä „Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku“ zo dňa 19.5.2009. Označenú listinu súd posudzoval z aspektu zákonných predpokladov jej platnosti, podľa § 533 a § 37 Občianskeho zákonníka. S jeho právnymi závermi, sa odvolací súd plne stotožňuje, a to predovšetkým so záverom, že predmetná „Dohoda“ je neplatná, v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to v jej časti o pristúpení k záväzku podľa § 533, keďže nie je z nej jasné a zjavné, k akému záväzku odporkyňa, pôvodne vystupujúca v konaní v 2. rade pristupuje - bod 1.3 „Dohody“. Z ust. § 533 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dohoda o pristúpení k záväzku, musí mať písomnú formu a z dohody musí byť jasné, k akému záväzku sa pristupuje, čo dojednanie v „Dohode“ neobsahuje.

Odvolačný súd zároveň dodáva, že aj dojednanie v bode 2, Uznatie záväzku, je postihnuté vadou podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z jeho formulácie, že „osoby uvedené v bode 1.2., alebo 1.3 tejto dohody uznávajú...“, nie je jasné, nie je možné jednoznačne určiť, ktoré osoby uznávajú záväzok, pretože v bode 1.2 „Dohody“ je označený Maroš Hunka a v bode 1.3. Gabriela Hunková, takže vzhľadom na formuláciu v „Dohode“ uvedenú vyššie, nemožno vyvodiť, či záväzok uznávajú obe osoby označené v bodoch 1.2. a 1.3., prípadne vzhľadom na „alebo“ v texte, ktorá z osôb 1.2. (dlžník), alebo 1.3. (odporkyňa v 2. rade) uznávajú záväzok. Z uvedených dôvodov, je potom dohoda neplatná a nemôže vyvolať účinky pri posudzovaní premlčacej doby a jej dĺžky.

S poukazom na uvedené, odvolací súd, rozsudok okresného súdu za použ. ust. § 219, ods. 1 O.s.p. potvrdil, ako vecne správny a to aj vo vzťahu k priznaným trovám konania, o ktorých rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspechu, pretože navrhovateľ bol v konaní neúspešný, čím mu vznikla povinnosť nahradiť trovy úspešným účastníkom, teda odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi, pričom vedľajší účastník si náhradu trov konania uplatnil.

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia, upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka, majú právnické vzdelanie a samotné združenie, má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2, ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, (ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p.), aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník, vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti, ako účastníka konania), má zaručenú právnym poriadkom, možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo, na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny, podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom rozsudku špecifikoval.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., tak, že nepriznal úspešnej odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania, pretože tejto trovy v odvolacom konaní nevznikli a súčasne vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý si náhradu trov odvolacieho konania uplatnil, tieto priznal.

Trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, predstavujú trovy z titulu trov právneho zastúpenia, a to za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 34,86 eur (§ 13a, ods. 1 písm. c/ vyhl.č. 655/2004 Z.z.), režijný paušál 7,81 eur (§ 16 ods. 3), spolu trovy 42,67. Odvolací súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania za ním uplatnený úkon právnej pomoci a to doplnenie vyjadrenia k odvolaniu, zo dňa 02.12.2013, doručený odvolaciemu súdu dňa 04.12.2013, vo výške 34,86 eur a k tomu prináležiaci uplatnený paušál 7,81 eur, pretože tieto vzniknuté trovy vyhodnotil ako nehospodárne a neúčelne vynaložené, keďže vedľajší účastník, mal zákonnú možnosť sa k podanému odvolaniu písomne vyjadriť, ktorú možnosť aj využil a to podaním písomného vyjadrenia zo dňa 06.09.2013, doručeného súdu dňa 10.09.2013, kde sa mohol vyjadriť ku všetkým rozhodujúcim skutočnostiam, ktoré boli navrhovateľom, ako odvolacie dôvody uplatnené, a ktoré považoval za potrebné uviesť za účelom bránenia práva účastníka, na podporu ktorého v konaní vystupuje, teda z hľadiska účelnosti a efektivity, mal v ňom možnosť uviesť aj tie skutočnosti, ktoré následne uvádzal v

doplnení vyjadrenia, pretože žiadne ďalšie podanie navrhovateľa, ako reakcia na jeho prvotné písomné vyjadrenie, mu už doručovaná nebola. Pokiaľ sa rozhodol postupovať iným spôsobom, nie je zákonný dôvod pripísať vznik týchto trov, na ťarchu účastníka, ktorému v konaní vznikla povinnosť nahradiť mu trovy, avšak vzniknuté výlučne efektívne a účelne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.